

Categorie I - Getuigen en slachtoffers

ELK VERHOOR

Hoedanigheid van de betrokkene: Getuige

Deel 1:

Op 26 oktober 2018 om 10:55 uur

Wij, Vandebroek Kris, Hoofdinspecteur met specialiteit politieassistent, Opsteller, van de dienst Recherche, van de politie Limburg Regio Hoofdstad te 3500 HASSELT, vooraleer over te gaan tot het verhoor van

Naam: Trivino Luis, Manuel, Jose
Geboren: 09/11/1952 te Barcelona/Spanje
Wettelijke verblijfplaats: Keistraat 2 DIEPENBEEK 3590 België
Nationaliteit: België
Burgerlijke staat: Gehuwd
Beroep: Handelsafgevaardigde (Weddetr.)
Identiteitsdocument en nr.: IK 592-2645999-147
Tel.: Onbekend
GSM: 0477/231010
E-mail: Onbekend

geven kennis van de beknopte mededeling van de feiten waarover betrokkene zal verhoord worden, meer bepaald: inbreuken op de wetgeving betreffende jeugdbescherming.

geven kennis dat betrokkene:

- 1) niet verplicht kan worden zichzelf te beschuldigen;
- 2) zijn verklaringen als bewijs in rechte kunnen worden gebruikt;
- 3) kan vragen dat alle vragen die hem worden gesteld en alle antwoorden die hij geeft, worden genoteerd in de gebruikte bewoordingen;
- 4) kan vragen dat een bepaalde opsporingshandeling wordt verricht of een bepaald verhoor wordt afgenomen;
- 5) gebruik mag maken van de documenten in zijn bezit, zonder dat daardoor het verhoor wordt uitgesteld en dat hij, tijdens de ondervraging of later, mag vragen dat deze documenten bij het proces-verbaal van het verhoor of bij het dossier worden gevoegd.

Deel 2:

Verhoren te Hasselt, Zwarte-Brugstraat 6 op 26 oktober 2018, om 11:00 uur, Trivino Luis, Manuel, Jose,

die verklaart:

Ik wens mij uit te drukken in de Nederlandse taal en wens deze taal te gebruiken in de rechtspleging. Eind juli werd ik gebeld door mijn broer Trivino y Garcia Abelardo dewelke verblijft in Thailand. Hij zei me dat hij naar België wilde komen om naar zijn dokter in Antwerpen te gaan. Hij is rond drie augustus in België toegekomen samen met zijn dochter Trivino y Garcia Caramen door ons echter Samui genoemd. Ik en mijn vrouw zijn hem en zijn dochter gaan ophalen in de luchthaven Zaventem. We zijn dan naar huis gereden en hadden een kamer klaar gemaakt voor hem en zijn dochter. Een paar dagen later is hij dan naar zijn dokter in Antwerpen gegaan. Wat er daar gezegd is weet ik niet maar volgens Abelardo moest hij dringend geopereerd worden. Zijn dokter heeft hem dan naar het ziekenhuis in Jette gestuurd en heeft een afspraak gemaakt voor mijn broer. Ik ben dan met mijn broer naar Jette

gegaan. Na de consultatie vernam ik van mijn broer dat de voornaamste ader naar zijn maag moest vervangen worden door een kunstader of door een ader uit zijn been. Dit moest nog besproken worden en ze zouden mijn broer contacteren.

Omwille van het feit dat mijn broer niet werd gecontacteerd door het ziekenhuis van Jette is mijn broer naar mijn huisarts geweest omdat hij in België geen huisarts heeft en deze heeft hem verwezen naar het ZOL in Genk.

We zijn dan in het ZOL op consultatie geweest. We zijn daar goed ontvangen. Ik vernam van de dokter dat ze de ader naar de maag zou vervangen door een ader uit het been. Die operatie is goed verlopen en na vier weken is mijn broer naar mij thuis gekomen. Toen mijn broer terug bij mij was wilde, eiste hij de tweede dag dat ik hem terug naar het ziekenhuis zou brengen. Hij kloeg van pijn overal. Hij werd zeer brutaal tegen mij. Dit was om elf uur 's avonds. Ik vond dit niet noodzakelijk. Hij zei toen dat hij zona had maar dit bleek niet zo te zijn. Ik heb hem dan naar dokter Bongaerts mijn huisarts gebracht. Hij heeft mijn broer dan verwezen naar het ziekenhuis en ik heb hem dan gebracht. Korte tijd later belde mijn broer mij dat hij terug naar huis mocht en ben ik hem gaan halen.

De volgende dag wilde mijn broer opnieuw dat ik hem naar de dokter bracht hetgeen ik niet gedaan heb. Tegen het einde van de week werd mijn broer heel brutaal en onzindelijk. Hij deed zijn pampers uit met zijn uitwerpselen en keerde die om op de vloer en veegde dan zijn pampers uit op de vloer. Dan riep hij mijn vrouw en zei kijk wat ik gedaan heb.

Hij kakte ook het bed vol waardoor we de donsdeken hebben moeten weggooien.

Hij wilde niet meer eten of zijn medicatie nemen en het ging van kwaad naar erger. Mijn vrouw maakte zich serieus zorgen. Op zeker moment was ik binnen en zag dat zijn dochter Samui aan het wenen was. Zij had zijn zware valies naar beneden moeten brengen. Mijn broer had zijn vriend Karel van Antwerpen gebeld en die was bij ons toegekomen. Mijn broer begon te gillen en te schreeuwen en zei dat hij weg wilde en Karel hoorde dat ook en kwam met mij praten. Ik heb hem dan de situatie uitgelegd dat hij mijn broer moest verzorgen en de trap op helpen. Ik zei dat hij van mij mijn broer mocht meenemen maar Karel zei dat dat niet ging lukken. Ondertussen zat mijn broer al in de auto van Karel. Karel is dan naar hem toegegaan en zei dat hij niet mee kon en toen begon mijn broer te schreeuwen en te roepen dat hij hem moest meenemen omdat hij zijn vriend was. Karel en zijn vrouw hebben hem dan toch kunnen overtuigen op terug mee naar binnen te komen. Wij wilden praten met mijn broer maar hij antwoordde niet en keek strak voor zich uit. Mijn broer begon zich dan op te jagen en dan is Karel vertrokken. We hadden wel afgesproken dat ik Karel op de hoogte zou houden omdat hij vond dat de toestand van mijn broer niet normaal was. Karel had het gevoel dat hij niet meer bij zijn verstand was. Ik had ook dat gevoel maar al langer. Het is zo dat Samui en de dochter van Karel de beste vriendinnen zijn en zij hebben heel veel contact met elkaar.

Omdat de situatie niet meer houdbaar was heb ik mijn dokter gebeld en vroeg hem om een verwijzing naar het ziekenhuis. Mijn dokter zei dat ik me maar op spoed moest aanbieden. Afgelopen vrijdag ben ik dan met mijn broer naar het ZOL gegaan en toen we ons op de spoed aanboden vroegen ze wat we kwamen doen. Ze hebben dan mijn broer onderzocht en ze waren bereid om hem nog even op te nemen. Voor zover ik weet is mijn broer nu nog altijd in het ziekenhuis. Hij heeft dan een sms gestuurd naar zijn dochter dat hij naar huis zou komen en dat ze hij terug naar Thailand zou gaan. Dit lijkt me echter gezien zijn medisch toestand niet haalbaar.

Tijdens zijn vorig huwelijk waaruit mijn broer twee dochters heeft zijnde Tamara en Melissa hebben er zich ernstige feiten van mishandeling voorgedaan. Of hiervan ooit processen-verbaal werden opgesteld weet ik niet. Tamara heeft ook een tijdje bij mij verbleven maar de ware toedracht weet ik niet meer. Wel heb ik zijn dochter Tamara ooit gezien met blauw plekken die niet normaal leken voor een kind. Karel zegt ook dat hij weet dat mijn broer zijn dochter Samui en zijn vrouw mishandelde. Nu woont Karel in België maar in Thailand was hij de beste vriend van mijn broer en destijds hebben zich dan ook de feiten voorgedaan.

Samui heeft verteld dat ze meerdere keren tot dagelijks werd geslagen door haar vader en wanneer ze dan geslagen werd bleef ze op de grond liggen om verdere slagen te voorkomen maar dan werd ze gestampt door mijn broer. Samui heeft een heilige schrik van mijn broer.

Tijdens de periode dat mijn broer bij mij verbleef mocht zij van haar vader niet slapen omdat ze altijd moest waken over hem. Als ze dan in slaap viel maakte hij haar wakker.

In de periode dat mijn broer en zijn dochter bij ons verbleven heb ik nooit gezien of geweten dat zij slagen kreeg van hem. Mijn broer heeft er wel mee gedreigd om zijn dochter te verkopen als stripster.

Omdat ik vernomen had van de dokter dat mijn broer pas ten vroegste in januari kon vertrekken naar Thailand heb ik Samui ingeschreven in de Okan school in Genk. Ze is er vorig week dinsdag begonnen en doet het er heel goed. Ik breng en haal haar elke dag. Ze vind het heel fijn op school en wil zo snel mogelijk Nederlands leren praten.

Om Samui te kunnen bereiken als het nodig is heb ik haar een gsm gekocht.

Samui wordt nog geregeld gecontacteerd door haar vader maar en ze wordt door hem afgedreigd.

Samui wil haar vader ook niet bezoeken in het ziekenhuis.

Toen mijn broer naar België is gekomen heeft hij zijn gouden juwelen meegebracht. Hij beseftte blijkbaar dat hij misschien nooit meer terug naar Thailand zou kunnen. Hij had ook geen retourticket voor Thailand geboekt.

De belangrijkste papieren van Samui heeft mijn broer achtergelaten in Thailand zijnde de pukcode van haar Belgische paspoort en andere persoonlijk spullen. Dit maakt dat haar identiteitskaart zonder pukcode niet kan ingelezen worden.

Mijn broer heeft al op de gemeente twee keer een nieuwe pukcode aangevraagd maar hij gaf het adres op in Thailand waardoor de pukcode werd verstuurd naar het adres in Thailand.

Ik ben dan vier weken geleden naar de gemeente gegaan om te vragen om een nieuwe pukcode voor Samui kon aangevraagd worden. Ze zeiden me dat ze een nieuwe zouden aanvragen en me laten weten als deze is toegekomen maar tot op heden heb ik niets meer vernomen van de gemeente.

Mijn broer en Samui zijn aangesloten bij de liberale mutualiteit. Via de post ontving mijn broer de klevertjes. Ik wens op te merken dat ik het vreemd vind dat het adres van mijn broer en zijn dochter niet hetzelfde is en dat er voor Samui twee verschillende klevertjes zijn met een verschillende naam en met het adres in Rumst waar mijn broer vroeger heeft gewoond maar waar nu geen huis meer staat maar er een parking is. Het adres in Rumst is zelfs van voor de geboorte van Samui en zij heeft er nooit gewoond.

Ik overhandig u bij deze een klevertje van de mutualiteit van mijn broer en de twee verschillende klevertjes van Samui.

Indien het nodig is zijn ik en mijn vrouw bereid om in de toekomst Samui op te vangen. Het is immers zo dat Samui in Thailand slecht wordt behandeld omwille van het feit dat ze halfbloed is.

Ze maakt nu immers al deel uit van ons gezin en dat verloopt goed. Ze wordt ook door onze families aanvaard.

Ik wil opmerken dat Samui toen ze is toegekomen in België maar heel weinig kleding en bij had en zelfs deels versleten. Ik en mijn vrouw willen wel nieuwe kleren en andere spullen kopen voor Samui maar dan hadden we graag geweten hoe het nu verder moet met haar. Het wordt immers winter en daar heeft Samui geen kleren voor.

Van het CLB ontvingen wij een vraag om een formulier in te vullen waarin gevraagd wordt welke inenting ze heeft gehad. Ik heb dan aan mijn broer gevraagd voor wat Samui is ingeënt en hij zegt dat ze voor alles de nodige inenting gekregen heeft maar dat de bewijzen hiervan in Thailand liggen. Ik geloof hem echter niet en vind het belangrijk dat Samui de nodige inenting krijgt. Ik zal contact opnemen met het CLB om hen in kennis te stellen van het huidige probleem om eventueel later de nodige inenting te laten zetten.

Mijn broer heeft al een sms gestuurd naar Samui dat hij eist dat ze zich niet laat inenten.

Ik vind het ook erg dat mijn broer op alle vlakken zijn dochter onder druk zet. Zo mag ze bijvoorbeeld van hem niet in de bijbel lezen.

Ik neem er kennis van dat ik kosteloos een kopie van mijn verhoor kan verkrijgen.

Ik wens hier gebruik van te maken. Ik ontvang hierbij mijn kopie.

Ik heb mijn verklaring gelezen.

Ik wens er niets aan toe te voegen of te verbeteren.

Het verhoor wordt beëindigd op 26/10/2018 om 13:01 uur.

Ondervraagde: Na lezing volhardt en tekent samen met ons.

